



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

PL. ÚS 14/2014-17

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí pléna 4. júna 2014 predbežne prerokoval návrh skupiny 35 poslancov Národnej rady Slovenskej republiky, zastúpených advokátom JUDr. Jozefom Zámožíkom, PhD., Hlavná 31, Trnava, na začatie konania podľa čl. 125 ods. 1 písm. a) Ústavy Slovenskej republiky o súlade § 46b a § 52za ods. 8 a 9 zákona č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmov v znení neskorších predpisov s čl. 35 ods. 1 v spojitosti s čl. 13 ods. 3 a 4 a čl. 55 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a s čl. 26 ods. 1 v spojitosti s čl. 4 ods. 3 a 4 Listiny základných práv a slobôd a takto

r o z h o d o l :

Návrh skupiny 35 poslancov Národnej rady Slovenskej republiky prijíma na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bol 28. marca 2014 doručený návrh skupiny 35 poslancov Národnej rady Slovenskej republiky (ďalej len „skupina poslancov“ alebo „navrhovatelia“) na začatie konania podľa čl. 125 ods. 1 písm. a)

Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) o súlade § 46b a § 52za ods. 8 a 9 zákona č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmov v znení zákona č. 463/2013 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony (ďalej len „zákon o dani z príjmu“), s čl. 35 ods. 1 v spojitosti s čl. 13 ods. 3 a 4 a čl. 55 ods. 2 ústavy a s čl. 26 ods. 1 v spojitosti s čl. 4 ods. 3 a 4 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“).

2. Navrhovatelia v rozsahu napádaných častí zákona o dani z príjmu (bod 1) nesúhlasia s novozavedenou daňovou licenciou právnických osôb (ďalej len „daňová licencia“), ktorú v celosti žiadajú vyhlásiť za nesúladnú s (v bode 1 označenými) ustanoveniami ústavy a listiny. V podstatnom namietajú:

- **Neústavnosť legislatívneho procesu** pri schválení daňovej licencie, keďže táto úprava bola do návrhu zákona vnesená poslancami až v druhom čítaní v Národnej rade Slovenskej republiky (ďalej len „parlament“), t. j. daňové licencie nepoznala vládna predloha návrhu zákona predloženého do parlamentu, a teda nebola ani predmetom predchádzajúceho pripomienkového konania. V tejto súvislosti navrhovatelia poukázali na rozhodnutia ústavného súdu sp. zn. PL. ÚS 29/05 a sp. zn. PL. ÚS 48/03.

- **Porušenie princípov rovnosti a proporcionality v súvislosti s právom podnikat' a ochranou hospodárskej súťaže.** V tejto súvislosti poukazujú na skutočnosť, že v prípade daňových licencií ide skôr o správny poplatok ako o daň, ktorý musia zaplatiť podnikatelia v rozsahu od 480 € do 2 880 € aj v prípade, ak by im inak nevznikla daňová povinnosť alebo dokonca vykázali daňovú stratu. Ďalej uvádzajú, že „*novozaložené právnické osoby*“ nemajú povinnosť zaplatiť daňovú licenciu iba za prvé obdobie, hoci títo podnikatelia „*vykazujú daňovú stratu, a nie zisk*“ vo veľkej väčšine prípadov dlhší čas, ako 1 rok, čím ich zotrvanie na trhu môže byť ohrozené. Poukazujú tiež na nerovnosť medzi podnikateľmi (právnickými osobami), ktorí sú povinní daňovú licenciu zaplatiť, a podnikateľmi (fyzickými osobami), ktorí takúto povinnosť nemajú. Pokiaľ cieľom daňových licencií má byť zdanenie obchodných spoločností, ktoré sa dlhodobo vyhýbajú plateniu daní (toto malo vyplývať z vyjadrení predstaviteľov Ministerstva financií Slovenskej republiky, pozn.), navrhovatelia pri teste proporcionality dospeli k záveru, že „*[u]vedené dôvody... nespĺňajú kritériá princípu proporcionality v zmysle článku 13 ods. 4 Ústavy... a článku 4 ods. 4*

Listiny..., pretože vo svojej podstate neriešia problém vyhábania sa plateniu daní zo strany konkrétnych subjektov a zasahujú plošne všetky právnické osoby, teda nielen tie ktorých úmyslom je vyhábanie sa plateniu daní“. Porušenie princípov rovnosti a proporcionality navrhovateľa vnímajú nielen cez právo podnikat' (čl. 35 ods. 1 ústavy), ale tiež cez ochranu hospodárskej súťaže (čl. 55 ods. 2 ústavy).

3. Navrhovateľa navrhujú, aby ústavný súd po prijatí ich návrhu na ďalšie konanie nálezom takto rozhodol:

„Ustanovenia § 46b a ustanovenia § 52za ods. 8 a 9 zákona č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmov v znení... neskorších predpisov..., nie sú v súlade s ustanoveniami článku 35 ods. 1 v spojitosti s článkom 13 ods. 3 a 4, a článkom 55 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, a s ustanoveniami článku 26 ods. 1 v spojitosti s článkom 4 ods. 3 a 4 Listiny základných práv a slobôd.“

II.

4. Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

5. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

6. Podľa § 25 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa návrh neodložil alebo neodmietol, prijme sa na ďalšie konanie v rozsahu, ktorý sa vymedzí vo výroku uznesenia o prijatí návrhu.

7. Ústavný súd návrh skupiny poslancov predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí pléna podľa už uvedeného § 25 zákona o ústavnom súde a dospel k záveru, že spĺňa všetky ústavou a zákonom o ústavnom súde predpísané predpoklady na jeho prijatie na ďalšie konanie.

8. Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. júna 2014